

10 lijet MI Mjenovo

Djelovanje Mlade inicijative

(Marijana Kuzmić i Zlatka Golobić)

Kad je općina katoličanskoj mladini postavila prostorije u općinskom stanu na raspolaganje, stvorio se je takorekuć centar sastanka. Početo od organiziranja adventskih bazarov, prik jačenja za „smetlje“, ča do prvih pokusov na tančenom parketu - mladi na je sve već gledala ove prostorije kot svoj dom. Zanimanje mladih ljudi za aktivno djelovanje postajalo je ali sve veće, tako da je bilo potribno, konstruktivno organizirati društvo. Ali kako da se identificiramo, ako stupimo u javnost? Po predlogu Mate Palatina dali smo novom društvu ime „Mlada inicijativa“, kratko MI. Želja za proširenje aktivitetov našla je prvo ispunjenje u kazališnoj predstavi 1985-ga ljeta.

Posljedice uspjeha ovoga igrokaza su se pokazale u tom, da je sve veći broj ne samo mladih, nego i starijih i zrelijih ljudi vidio Mladu inicijativu kot cilj svojega angažmana. Odziv u selu i okolici na naše djelo bio je tako pozitivan i velik, da smo se čutili u stanju, da si postavimo sve već i već zadać.

Skupa sa seoskimi društvima naticali smo se za Dan mladine 1987. Vidili smo, da pod čim većim pritiskom stojimo i čim veće i teže zadaće na sebe zimiramo, tim čvršće i intenzivnije postižemo homogenitet i slogu u društvu. Svaki uspjeh bio je motor i

Piplići i Hakovski tamburaši na Danu Mladine '87 u hali poduzeća Obradović

izvor novih idejov i planov. Spoznali smo ali, da je potribno aktivitete društva strukturirati, to znači podiliti na pojedine sektore, kade svaki od nas po svojoj sposobnosti i po svojoj volji more suradjivati. Odlučili smo se, da razdilimo djelovanje na sljedeća područja:

crikveni posli

Mladenačke maše, zlata maša farnika mons. Horvata 1989, žetvene zahvalnice, priredbe za Majkin dan i sve, ča se tiče veze mladine s crikvom, je spadalo pod ov sektor. Tužna zadaća je bila, kad smo morali dati zbogom trim tovarušem: Helmutu Dukanu, dr. Ernstiju Kuzmiću i Joški Biricu.

običaji

Da pri veselju družice ili tovaruša seoska mladina ide „na smetlje“, je jur duga tradicija. Pirovni običaji uključuju i zaustavljanje mladoženje vrpcom pred selom a oko polnoći nastup „djedov“ na piru.

Postavili smo si za cilj, da se po nekoliko gladni ljeti ovi običaji nanovo oživu i da mladina ne zabi jačke, ke se pri ovoj prilici jaču. A oproštaj od staroga ljeta i pozdrav novomu se jur nekoliko ljet dugo doživljava pjevajući od krčme do krčme.

Žetvena zahvalnica

Smetlje – Mjenovska mladina došla je po vrtanj i po vina

igrokazi

Po sebi razumljivo se je jedna grupa Mlade inicijative bavila specifično s igrokazom. Ugodalo nam se je pred svim pomoću našega dugoljetnoga režisera Mate Palatina i njegove „desne ruke“ Eve Roženić, da stvorimo kvalitativno dobar kazališni ansambl, ki je pri naticanju u Matrštofu 1990-ga ljeta osvojio drugu nagradu. Nastupili smo nekoliko puta u Vincjetu, Uzlopu, Hrv. Jandrofu i Beču, 1989. u Židanu, a 1993. nam je Hrvatska matica iseljenika omogućila nastup u Kazalištu lutaka u Zagrebu.

Ali o svih deset kusićev već u drugom odlomku brošire. Na ovom mjestu se zahvaljujemo krčmaru Joniju Deutschu, ki nam je kroz svih deset ljet stavljao svoju dvoranu na raspolaganje.

Mate Palatin čita Ignaca Horvata

kulturni aktiviteti

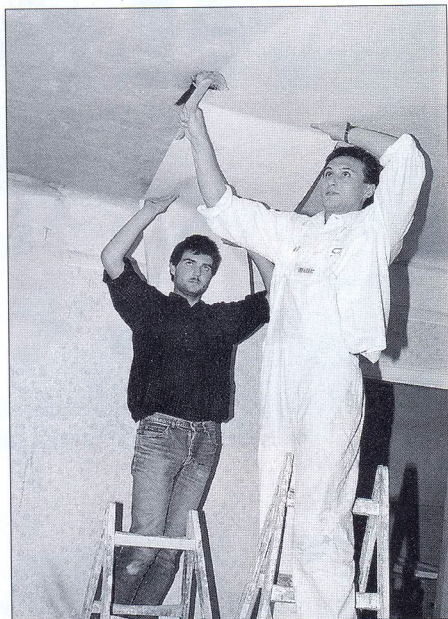
U ovo područje brojimo različite izložbe, tečaje, predavanja itd. Odgovarajuće prostorije za ove priredbe su bile sobe u općinskom stanu, ke smo za našu prvu izložbu prilikom Dana mladine renovirali. U kronološkom pogledu organizirale su se sljedeće priredbe:

1987. izložba umjetnikov i hobi-umjetnikov sridnjega Gradišća prilikom Dana mladine i čitanje Mate Palatina

1988. izložba Irmine i (†) Ina Franka
tečaj za batikanje kot posljedica ove izložbe

tečaj za marmoriranje i izložba djel u Gerištofu

tečaj za slikanje na svili pod stručnim peljanjem Monike Trimmel uz financijsku pomoć društva hobi-umjetnikov i predsjednika Jonija Fabijanić

Renoviranje prostorijov općinskoga stana

dijapredavanje „Sjeverna Amerika“ Helge i Fredija Kuzmića i izložba fotografijov Štefana Kuzmića (predstavljeno i u Filežu i Velikom Borištofu) kotno fotokolaža „Mjenovo i MI“

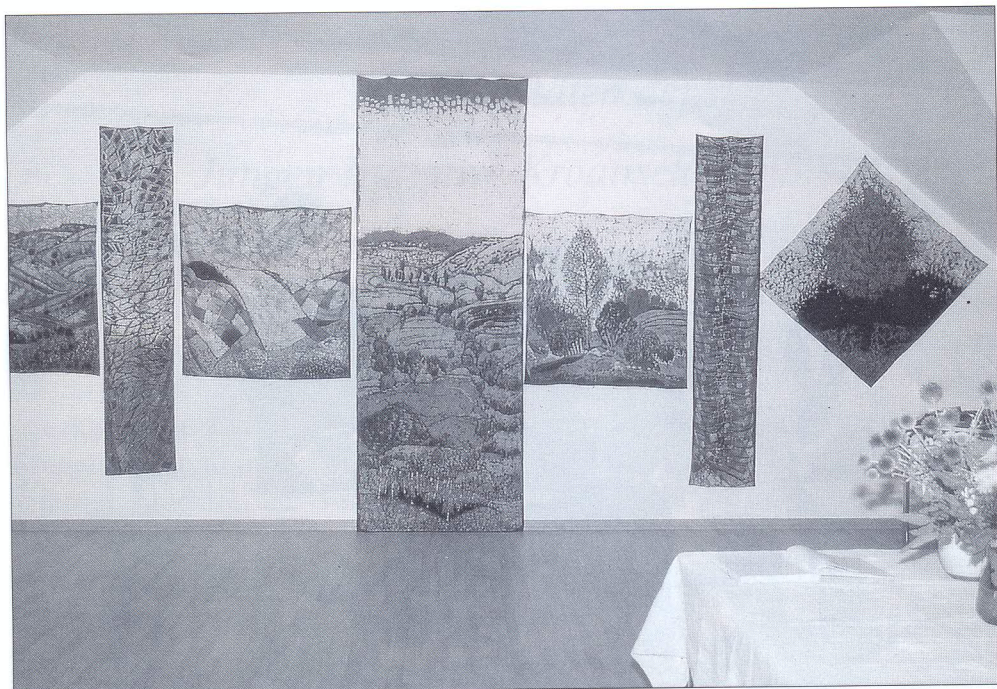
1989. izložba bečke umjetnice Kriste Streicher

po velikom uspjehu i radi mnogobrojnih interesentov ponovno tečaj za slikanje na svili svakoga vikenda kroz dva misece

otvaranje seoske knjižnice i istodobno izložba starih slik pod naslovom „Naše selo - naši ljudi“,

čitanje Mate Palatina iz djel Miloradića, Horvata i Blazovića

1992. batik-izložba Irmine Frank u prostorija novoga ognjobranskoga stana (ke su se samoj umjetnici tako dopadale, da je izjavila: „Ich habe das Glück, meine Arbeiten im schönsten Ausstellungsraum des Landes zeigen zu können.“) - pokidob da su se društvene sobe u općinskom stanu stavile na raspolaganje biguncem iz Bosne.

Batik-izložba Irmine Frank u "najlipši prostorija zemlje"

1993 prilikom 20-te obljetnice smrti Ignaca Horvata su mjenovski školari pokazali svoj kazališni talenat, kad su pod peljanjem Joške Kuzmića zavježbali i predstavili nekoliko skečev iz pera Ignaca Horvata. Čitanje izabranih Horvatovih tekstov iz ust Mate Palatina, muzikalno okrojeno od folklorne grupe „Hajdenjaki“, obogatilo je ovu priredbu.

1994 adventsko otpodne - Ana Šoretić čita povidajke za mlado i staro

knjižnica

Kot važan prinos za obogaćenje kulturnoga žitka gledali smo utemeljenje selske knjižnjice. Pomoću stanovništva i velikih nakladov ugodalo nam se je, da povišimo broj knjig na oko 3.000. Pred svim dica su koristila mogućnost posudjivanja knjig. Po maloj pauzi namjeravamo dalje peljati redovitu službu u knjižnici. Svakomu, ki rado čita, nudimo mnogovrsnu literaturu, početo od hrvatskih izdanj, prik beletristike ča do dičjih knjig.

Školska dica su pod peljanjem Joške Kuzmića zavježbala kratke skeče

Dan Mjenovcev

1988. ljeta se je po prvi put priredio Dan Mjenovcev u Beču. U međuvrimenu nastao je ov sastanak Mjenovcev u Beču dobro poiskana, tradicionalna priredba. Mlada inicijativa aktivno pomaže i financijski podupira ov sastanak.

Uz ovu široku paletu priredbov triba još spomenuti suradnju Mlade inicijative prilikom otvaranja dičjega igrališća u Mjenovu (1988), nastup mjenovskih tamburašev na naš kiritof istoga ljeta i svakoljetnu vožnju autobusom na Dane mladine.

Da nikad nismo stali pod finacijelnim pritiskom i da smo imali dobar pregled prik vandavanj i nutarzimanj, zato se je skrbio i se nadalje skrbi naš blagajnik Rudi Šatović. A kontakte k drugim društvam i selam koordinirao, gajio i njegovao je Jakov Zvonarić.

Die Aktivitäten der Jungen Initiative Kroatisch Minihof

Der Grundstein für die Bildung des Vereines wurde durch die katholische Jugend gelegt, die in den von der Gemeinde zur Verfügung gestellten Räumlichkeiten im Gemeindehaus den geeigneten Ort fand, um Adventbasare, Tanzkurse und anderes mehr zu organisieren. Immer öfter traf man sich in den Klubräumen und immer zahlreicher wurden die Pläne und Ideen. Nach innen gefestigt, beschloß der Verein, an die Öffentlichkeit zu treten. Und was lag näher, als dies mit der Aufführung von Theaterstücken zu tun, wo doch das Theater im Ort Tradition hatte? Diese war zwar bereits seit fast zwanzig Jahren unterbrochen, aber umso mehr reizte uns die Aufgabe.

Die Jugend wurde initiativ - und so nannten wir uns nach einem Vorschlag von Mate Palatin „Junge Initiative“. Durch die ersten Erfolge und das positive Echo auf unsere Arbeit gestärkt, stellten wir uns immer umfangreichere und

Eine aktive Kinder- und Jugendarbeit legt den Grundstein für Kulturaktivitäten.

arbeitsintensivere Aufgaben. Nicht nur das Theaterspielen, dessen Fortsetzung für uns selbstverständlich war, sondern möglichst breit gefächerte Veranstaltungen standen auf dem Plan. Als Mitorganisator der „Tage der Jugend 1987“ organisierten wir eine Ausstellung im Gemeindehaus und beschlossen, daß es nicht die letzte bleiben sollte.

Je größer der Druck war, den wir uns selbst auferlegten, desto stärker war der Zusammenhalt in der Gruppe und desto mehr wuchs auch die Kreativität

in uns. Gleichzeitig wurde es aber notwendig, den Verein zu strukturieren, in Teilbereiche zu gliedern, um so einerseits einige von uns zu entlasten, andererseits jedem von uns die Möglichkeit zu geben, sich je nach persönlichem Interesse in diesem oder jenem Bereich stärker zu engagieren.

Ein Schwerpunkt wurde neben dem Theater auf die „kulturellen Aktivitäten“ gesetzt. Hierzu zählten vor allem Ausstellungen, aber auch diverse Kurse, Lesungen sowie die Eröffnung der Dorfbibliothek im Jahr 1989. eine ganz besondere Freude waren uns die Batik-Ausstellungen von Irmin Frank 1988 (gemeinsam mit ihrem leider viel zu früh verstorbenen Mann Ino) und 1992, die viele animiert haben, es auch einmal mit der Batik zu versuchen und entsprechende Kurse im Gemeindehaus zu besuchen.

Weitere Tätigkeitsbereiche für die Junge Initiative waren die Zusammenarbeit mit der Kirche, etwa die Organisation von Jugendmessen oder von Erntedankfesten, sowie die Erhaltung des Brauchtums, insbesondere bei Hochzeiten oder zu Silvester.

10 Jahre Arbeit hinterlassen jedoch auch Spuren. Diejenigen, die die Junge Initiative mitbegründet haben, sind nicht mehr jung und ein Generationswechsel ist unumgänglich geworden. Die Zuversicht, daß es mit ebensolchem Elan und Aktionsdrang weitergeht, bleibt jedoch unvermindert bestehen.

Rege Diskussion mit der Ausstellerin Irmin Frank

IGROKAZI IMAJU U MJENOVU VELIKU TRADICIJU

(Jakov Zvonarić)

Prvi snažniji razvitak doživljava seoski teatar u naši seli med dvimi boji. Na inicijativu Martina Meršića st., u prvom redu njegov nećak Martin Meršić ml., ali i drugi duhovnici i učitelji počinju adaptirati kazališne kusiće iz nimške, madjarske i hrvatske literature za naše pozornice.

Posljednice angažnama Martina Meršića starjega i mladjega za hrvatski „teatar“ su bile, da su se u neki naši seli pojavili seoski igrokazi.

1926. ljeta zavjezbava tadašnji školnik Ivan Dobrović u Mjenovu sa seoskom mladinom i jačkarnim zborom igrokaz „Božja ruka“, a ljetu kasnije igrokaz „Sirota plemenitoga srca“. Obadva igrokaze je prevodio Martin Meršić ml. Igrokaze su predstavljali u božićno vrime u „gmajskoj krčmi“. Pokidob je bilo toliko mladine u selu, zavježbavali su igrokaz s dvimi grupami. Jednu predstavu igrala je ova, a drugu predstavljala ona grupa. Slijedili su još drugi igrokazi kot „Žuto ždribe“, „Šipkova roža“, itd. 1933. ljeta odlazi školnik Dobrović u mirovinu. S tim završu igrokazi u Mjenovu u predbojno vrime. Još pri Drugom svitskom boju oživi se nanovič igrokaz u Mjenovu. 1944. ljeta zavjezbava Ivan Prikosović (Pierin) s mladinom (u glavnom s divojkami) „Šipkovu rožu“. Divojke su morale preuzeti muške uloge, jer je bilo ditičev premalo doma.

1946. ljeta za Božić nanovič zavjezbava mjenovska mladina igrokaz „Božja ruka“, a u maju „Sirota plemenitoga srca“, i to pod režijom Vide Bucolića. Od tada se redo-

Igrokaz „Zvoni ljubavi“ (1955.)

vito pojavljaju kazališne predstave na mjenovskoj pozornici, a već puta još i dva ili tri pute u ljetu. 1949. ljeta nogometno društvo zavježbava svoj prvi igrokaz „Čižmar kot duh“ i dokazuju, da se u tu dob bolje kreću na pozornici nego na igrališću.

Na početku pedesetih ljet prestanu igrokazi na tri ljeta. Nanovič počne razvitak kazališća u Mjenovu, kad dođu u selo mladi školnik Karol Golobić i mladi kapelan Štefan Geošić i preuzmu režiju mjenovskih igrokazov. Po odlasku kapelana Štefana Geošića u Klimpuh preuzme mladi farnik Geza Horvat njegovo režijsko djelo. Nije ali išlo prez teca Franca Bucolića (Kunin). On je u svoji mladi ljeti bio zaposlen kod profesionalnoga teatra u Beču i si je mnogo odgledao od profesionalcev. To svoje znanje je donesao na mjenovsku pozornicu. Mjenovski „teatar“ nastao je za njega najveći „hobi“. On je napravljao ne samo kulise, nego je jur dugo peljao režiju sa školnikom Dobrovićem i sa školnikom Golobićem, s kapelanom Geošićem i kasnije s farnikom Gezom Horvatom. Izminjajuć igrali su športsko društvo, ognjogasno društvo i katoličanska mladina, već puta, još i tri pute u ljetu (na Božić, mesopust i Vazme).

„Mjenovcem nije bilo zima, a još manje su imali lazno za spat, kad su predstavili tri igrokaze u ovako kratkom času od Božića do Vazam“, piše „Naš tajednik“ ljeta 1955. ljeta. Junaki i divojke su bili većinom člani svih trih društav, tako da su ljeta dugo u svi igrokazi sudjelivali isti igrači.

Pokidob da je manjkalo na hrvatski igrokazi, ki još nisu predstaviljeni u Mjenovu, su Mjenovci sami začeli prevadjati igrokaze iz nimškoga jezika na hrvatski. Za mjenovsku pozornicu su prevadjali u glavnom šandar Jure Gal i farnik Geza Horvat. Jure Gal prevodio je „Ljubicu“, „Osma zapovid“, „Ženidba prez ljubavi“, „Po grmljavini sviti sunce“. Farnik Geza Horvat je prevodio „Domom, domom, ar doma je najlipše“.

Na koncu pedesetih ljet sve već mladine ide s trbuhom za kruhom po svitu. Zato se igrokazi prikazuju sve rjedje, i to samo još jednoč u ljetu u božićno vrime. U ovu dob spada i premijera drame „Noe“ patera dr. Augustina Blazovića.

U božićno vrime 1962. ljeta prekine se dugoljetno i stalno djelovanje mjenovske pozornice s igrokazom „Noe“. Tri ljeta kašnje zavježbava Katoličanska mladina igrokaz „Kapela na brigu“. Dohotkom igrokaza kanili su podupirati novo kurilo farske crikve. Zatim prestanu igrokazi u Mjenovu na 20 ljet. Na Božić 1985. ljeta s igrokazom „Nenadijana srića“ oživi Mlada inicijativa Mjenovo nanovič ovu mjenovsku tradiciju.

Drama „Noe“

I G R O K A Z I U M J E N O V U

1926. (Božić)	Božja ruka	mjenovska mladina
1927. (Božić)	Sirota plemenitoga srca	mjenovska mladina
1928. (Božić)	Šipkova roža	mjenovska mladina
1929. (Božić)	Žuto ždrike	mjenovska mladina
1930. (Božić)	Porcije za neuženjene	mjenovska mladina
1931. (Božić)	Seoski gauženjak	Ognjobransko društvo
1944.	Šipkova roža	mjenovska mladina
1945. (Božić)	Božja ruka	mjenovska mladina
1946. (maj)	Sirota plemenitoga srca	mjenovska mladina
1946. (jesen)	Nenadijana srića	mjenovska mladina
1947. (Božić)	Sirotica	mjenovska mladina
1948. (mesopust)	Seoski gauženjak	mjenovska mladina
1948. (Božić)	Čizmar kot duh	Športsko društvo
1949. (mesopust)	Mio se mora ženit	Ognjobransko društvo
1949. (Božić)	Črljena mošnjica	Športsko društvo
1949. (Božić)	Črljena mošnjica	Športsko društvo
1952. (mesopust)	Sunce sviti	Katoličanska mladina
1952. (Božić)	Baron Trenk	Športsko društvo
1953. (mesopust)	Četvrta zapovid	Katoličanska mladina
1953. (Božić)	Likterove kćere	Katoličanska mladina
1954. (mesopust)	Ladićeva Reza	Športsko društvo
	predigra: Seljaki na varošu	Športsko društvo
1954. (maj)	Majka Božja govori svitu	Katoličanska mladina
1954. (Božić)	Oganj na nebu	Katoličanska mladina
1955. (mesopust)	Po grmljavini sviti sunce	Športsko društvo
1955. (Vazam)	Zvoni ljubavi	Katoličanska mladina
1955. (Božić)	Osma zapovid	Športsko društvo
1956. (mesopust)	Ljubica	Športsko društvo
1956. (Vazam)	Gorska roža	Ognjobransko društvo
1956. (Božić)	Šipkova roža	Športsko društvo
1957. (Božić)	Domom, domom, ar doma je najbolje	Katoličanska mladina
1958. (Božić)	Ženidba prez ljubavi	Športsko društvo
1959. (Božić)	Zaviškani vrmar, Moritz kot detektiv	Ognjobransko društvo
1960. (Božić)	Klarica i dva zaručnjaki	Športsko društvo
1961. (Božić)	Zgubljeni sin	Katoličanska mladina
1962. (Božić)	Noe	Ognjobransko društvo
1966. (mesopust)	Kapela na brigu	Športsko društvo

*igrokazi po informacija iz Nacionalne biblioteke u Beču i po spominanju mjenovskih glumcev

1985. ljeta zavježbali smo prvi igrokaz

(Mate Palatin)

1985. ljeta pohodila me je grupa mladih ljudi iz Mjenova s nakanom, da mi razložu svoje ideje o kulturnom djelovanju. Zamolili su me, da im se priključim i pomorem ostvariti njihove zamisli. Priznajem, da sam bio malo skeptičan, kad su me informirali o svojem planu na Mjenovu ponovno oživiti kazališnu tradiciju, ka je gotovo dva desetljeća bila prekinuta. Nijedan od tih divojak i mladićev još nije bio stao na pozornici, a ni ja sam nisam bio ne znam kakov stručnjak ča se tiče kazališća. No kad sam vidio pripravnost, oduševljenje i veliku volju tih mladih ljudi, nisam mogao reći ne.

Došlo je do prvoga sastanka i dogovora. To novorodjenče tribalo je i pokrstiti. Pokidob da je poticaj za oživljavanje kulturnoga života došao od mladih ljudi, predložio sam ime „Mlada inicijativa“. Kratica MI neka naglašava i jača čut i smisao za zajedništvo.

Uz različne početne poteškoće odlučili smo se za zabavni kazališni kusić nepoznatoga autora. Tokom idućih ljet stovrili smo harmoničan, kvalitativan i dobro uigran glumački ansambl, ki je mogao krenuti i na ozbiljnije zadaće.

Zasluženi udomaš glumcev i pomagačev

Uglavnom su to bila dramska djela domaćih autorov I. Horvata, A. Blazovića i A. Šoretić. Puna gledališća na domaćoj pozornici, ali i po drugi seli Gradišća, u Beču, Slovačkoj, Ugarskoj i Hrvatskoj poticala su nas neprestano na nove pot- hvate.

Ovom prilikom htio bih se zahvaliti svim glumcem, suradnikom i pomagačem na idealizmu, nesebičnom zalaganju, uzornoj suradnji i na prijateljstvu, a posebno dosadašnjim predsjednicima društva na čelu sa Zlatkom Golobić, ka je kroz ova ljeta bila motor i duša našega ansambla. Nazadnje, ali ne manje srdačno, zahvaljujem se našoj šaptačici i dobromu duhu naše kazališne družine Evi Roženić. Svojimi mnogovrsnim aktiviteti stekla si je velike zasluge za mje- novsku pozornicu.

Mislim, da svi skupa s punim pravom moremo biti gizdavi na svoje uspjehe, jer smo svojim djelom duhovno obogatili sebe i druge. I ako je u ovi prošli deseti ljeti bilo i problemov, a posebno u zadnji ljeti, kad su nas napustili nekiiskusni i nadareni glumci, ipak nam se je hvala Bogu dosada ugodalo prevladati sve poteškoće. Pojavili su se naime mladi ljudi, ki su popunili i pomladili naš kazališni ansambl, tako da Mlada inicijativa, uz neke iznimke, i nadalje ostaje zaista mlada.

Napred u drugo desetljeće!

Podupiranje iz dohotkov

1985.	za farsku crikvu
1987.	za pilj „Svete familije“ pred farskom crikvom
1988.	za Armeniju, za biblioteku u Zagrebu
1989.	za Rumenuju
1990.	za ognjobranski stan
1991.	za fond za Hrvatsku
1992.	za farsku crikvu
1993.	za dicu (5) iz Varaždina preuzeli smo kumstvo
1994.	za farsku crikvu

Nenadijana Srića

nepoznati autor

1985

(Šalan igrokaz u 5 čini)

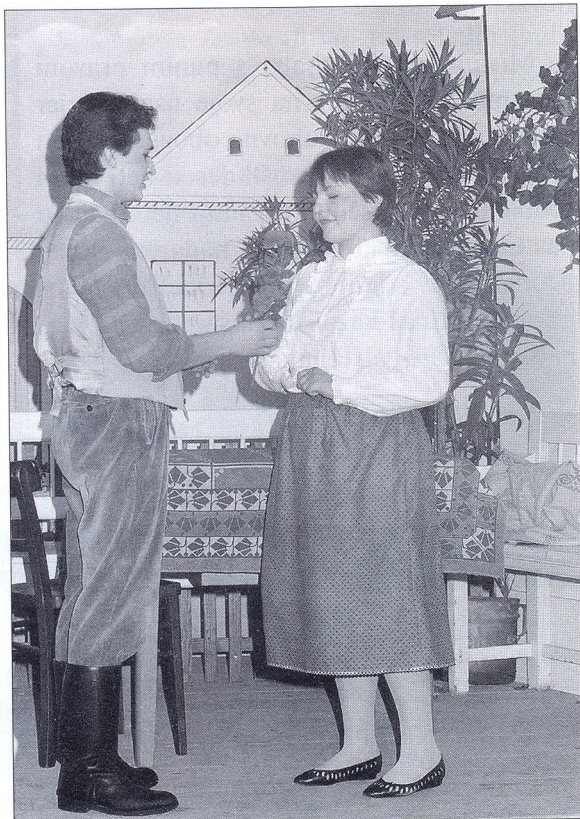
Bogati seljak Radić udaje svoje kćere Lizu i Resku. Za obadvi se interesira stariji i ništvidni susjed Vlašić. Reska se ali odluči za mirnoga i dobroga Ribarića iz susjednoga sela. Liza ljubi slugu Juru, ki je od svih obljubljen i vrli junak. Jedina falinga mu je, da nima imanja. Bogati Radić ali nij pripravan udati svoju kćer za slugu.

Stariotac Štefe je na strani Lize i Jure i pomaže kade nek more.

Jednoga dana pozovu Juru na vojsku. Prije nego projde, obećaju si on i Liza vjernost do groba. Folišni susjed Vlašić čuje i uvadi sve Radiću, ki nato Lizi zabrani Juru i ju obeća jednomu staromu, bogatomu seljaku. Jure se od tuge odluči, da će dobrovoljno pojti u boj. Liza pobigne k svojoj sestri Reski i šogoru Ribariću. Ocu ostavi zadnje pismo. Kad vidi stari Radić ča je stvorio, kaje se i obeća, ako se Liza živa najde, da si smi sama zibrati svojega zaručnjaka.

Nenadijano Jure pojerba za rodjakom iz Amerike veliko imanje.

U istu dob se licitira Vlašićevo imanje, ko je stari lenjak zagospodario. Jure zlicitira to gospodarstvo, nastane Lizin susjed i vrijeda zatim nje muž. Sve završi u općoj srići i zadovoljstvu.

Lica i glumci:

RADIĆ, seljak
 LIZA, njegova kćer
 RESKA, njegova kćer
 ŠTEFE, stariotac
 RIBARIĆ, seljak
 VLAŠIĆ, susjed
 JURE, sluga
 FRANC, sluga
 GRETA, službena
 ŽUŽA, službena
 IVE, bokter
 KATE, njegova žena

Mirko Gruber
 Klaudija Kuzmić
 Ana Zvonarić
 Ivan Roženić
 Petar Kuzmić
 Lovrenc Bucolić
 Herman Prikosović
 Jakov Zvonarić
 Klaudija Ana Kuzmić
 Inge Trachta
 Ernsti Bucolić
 Zlatka Golobić

Režiser: Mate Palatin
 Šaptačica: Eva Roženić
 Jačke: Gleda kroz oblok divojka, Golube pitomi, Došli smo
 mi sad po rožicu

Brate, ostani doma!

Ignac Horvat

1986

(Slika iz selskoga života u 3 čini)

Ravno na kiritof, kada cijelo selo svečuje, javi Ludvik, sin seljaka Petra svojoj obitelji, da ni voljan naslijediti oca i peljati domaće gospodarstvo. I ako ga je teško palo, odlučio se je za žitak na varošu. Obitelj, pred svim otac, je potrešena, samo stariotac pokušava razumiti Ludvika i njegovu odluku. Zaista, selo i seljački žitak su preminili: Mašini zaminjaju blago, pritisak časa sili seljake na sve brže i brže obavljanje djela.

Ludvik se ipak vrati u svoju domovinu. Početkom samo na posjet, a konačno za uvijek. Spozna naime, da sve to, ča ga je gonilo iz sela, u čuda višoj mjeri postoji u varošu. Vratu se ravno u ta čas, kad je po očevoj nesrići na polju njegova pomoć najjače potrebna, i pripravan je preuzeti domaće gospodarstvo.

Lica i glumci:

PETAR, seljak
 MARTA, njegova kćer
 LUDVIK, njihov sin
 MARICA, njihova kćer
 STARIOTAC
 ANTON, Petrov svak
 TOMAŠ, Petrov tovaruš
 TILDA, divojka
 GITA, divojka
 CILA, divojka
 JULA, susjeda
 PAVE, nje sin
 KAROL, mehaničar
 KUMA
 SCHIFFERKA, trgovkinja

Ivan Roženić
 Klaudija Kuzmić
 Ernsti Bucolić
 Klaudija Ana Kuzmić
 Jakov Zvonarić
 Petar Kuzmić
 Lovrenc Bucolić
 Ana Zvonarić
 Eva Preiner
 Milica Kuzmić
 Danica Vuković
 Herman Prikosović
 Mirko Gruber
 Iren Krizmanić
 Zlatka Golobić

Režiser: Mate Palatin

Šaptačica: Eva Roženić

Jačke: Daleki su i prez kraja puti, Bar na svitu ja još zajdem,
 Pšenica zlata, Klinčac kod rože se'j zbudil, U gori raste
 zelen bor, Kad sunce zajde, Novinu poslušajte

